

## Dakaro maratonas įveiktas: Antanas Juknevičius pasiekė aštuntojo greičio ruožo finišą

„Diena be rezultato, bet toks tas Dakaras. Čia likimas kortas visiems maišo. Rytoj bus sunki, bet gera diena. Atsigriebsim tą prarastą laiką“, – vos tik grįžęs į uždara bivuaką, sakė lenktynininkas, iškankintas pirmosios maratono dienos techninių sunkumų, bet neprarandantis optimizmo. O dabar, pasukime laikrodžio rodyklę į priekį ir informacinių technologijų pagalba pažvelkime į tai, kas laukė lenktynininkų antrajame maratoniniame greičio ruože.

### **Tarptautinėje safari stiliaus KREDA automobilio gelbėjimo operacijoje dalyvavo keturių Dakaro pankų pajėgos**

Pradėkime nuo to, kad pirmąją maratono dieną trasoje susidūrę su techninėmis problemomis ir tik sutemus į bivuaką sugrįžę lenktynininkai akimirksniu turėjo transformuotis į techniniam automobilio aptarnavimui pasiruošusius mechanikus. Pasikėlęs ant dviejų kojų savąją transporto priemonę, ekipažas pastebėjo, kad prie kardaninio veleno įkirstas ne tik stabdžių vamzdelis, bet ir reduktoriaus tepalo aušinimo žarnelė. Tą minutę buvo aišku – reikalų tiek, kad darbų, siekiant pastatyti Dakaro safari gyvūną ant kojų, greitai atlikti nepavyks, nes jie savo sudėtingumu ir apimtimi sufleravo – teks dirbti miego ir kitos dienos jėgų sąskaita. Visas procesas būtų trukęs per naktį, jeigu ne pro šalį ėję seni draugai, nusprendę ištiesti pagalbos ranką. Tiksliau, dvi jų poras.

Tai humoro ir sąmojo nestokojantys, nyderlandiškosios mūsų Dakaro pankų versijos – broliai dvyniai Timas ir Tomas Coroneliai, kurie suskubo pasiraitoti rankoves ir, atsinešę savo įrankius bei reikiamus vamzdelius, greitai sukonstravo bendrą kūrinių, galintį atlikti originalaus vamzdelio funkcijas. Įgarsinus pačių brolių žodžius: „Mes negalime jų palikti bėdoje. Mes esame geri bičiuliai ir turime startuoti kartu“. Galiausiai, aštuonių rankų ir keturių galvų pajėgomis sutvarkytas automobilis buvo paruoštas aštuntajam greičio ruožo startui.

Judėdami link aštuntojo greičio ruožo starto, lenktynininkai pastebėjo, kad vis dar laša reduktoriaus tepalas. Iki galo buvo neaišku, ar iki išnaktų dirbant pavyko tinkamai susitvarkyti praėjusią dieną jėgas ir kantrybę sunkusią problemą. Buvo rizika, kad tai gali būti atsinaujinusios problemos ženklas ir trasoje gali subyrėti priekinis reduktorius, o tokiu atveju KREDA automobilis kvalifikuotusi į tik galu varomą transporto priemonę. Bet gerai tai, kas gerai baigiasi. Finišas pasiektas, o tai – svarbiausia.

### **Aštuntasis greičio ruožas. Maratono tempu iš Sakakos į ateities miestu tituluojamą Neomą**

Aštuntasis greičio ruožo etapas „užvėrė“ tradicinio dviejų dienų Dakaro maratono duris.

## Dakaro maratonas įveiktas: Antanas Juknevičius pasiekė aštuntojo greičio ruožo finišą

Jame Dakaro karių laukė 709 kilometrai, iš kurių 375 greičio ruožo „džiaugsmų“ rankoms, kojoms ir galvoms.

Trasos dangos profilis: 51 proc. gruntas, 40 proc. smėlis, 8 proc. asfaltas, 1 proc. išdžiūvę ežerai. Ką mums visa tai sako, atsižvelgiant, kad praėjusią naktį uždaramė bivuake patys lenktynininkai atliko techninę automobilio patikrą.

Dakaro standartais kalbant, šiandien Dakaro dalyvių laukė paprastų paprasčiausia akmenų loterija, kurioje laimėjo tas, sugebėjęs ištraukti laimingą bilietą ir nepakloti visų ratų. Akmenimis nusėtos greičio ruožų atkarpos, „mintančios“ smėlingų ruožų sąskaita, antrąją maratono dieną didžiulių akmenų luitų „džiaugsmais“ vaišino visus, nepriklausomai nuo to, norėjo jie to ar ne. Organizatoriai žadėjo patį vaizdingiausią šių metų maršrutą ir sudėtingiausią navigaciją tuose kvapą gniaužiančiuose vaizduose, užmynusiuose nemenką mįslę komandų vedliams. Gali būti, kad tų vaizdų negandų ir nelaimių išvarginti lenktynininkai nepastebėjo, bet palaukime ir pamatysime, kokią dienos apžvalgą mums pasiūlys į ryšį su civilizacija sugrižę benzingalviai.

### **Dakaro tėvai, dalindami likimo kortas, sumaišė Dakaro technikos starto laikus**

Aštuntajame greičio ruože ekipažas startavo iš 54-osios vietos, nors vakar finišavo keliolika pozicijų aukštesnėje vietoje. Lenktynininkų dueto priekyje šiame greičio ruože laukė 14-ka kitose klasėse besivaržantys lenktyniniai žvėrys. Tradiciškai – sunkvežimiai, lengvieji prototipai, SSV motobagiai. Kantrybę ir vidinę stiprybę pavertę savo „šarvais“, turėjusiais apsaugoti karštas širdis ir šaltas galvas, skęsdami dulkių kamuoliuose, Dakaro pankų duetas laukė tinkamo momento lenkimui atlikti, bet tuo pačiu laikė špygas, kad Dakaro Dievai nepagailėtų sėkmės ir leistų pasiekti antrosios maratoninės dienos finišą. Per tą skausmingai ilgą laukimą automobilių kokpituose sėdintys lenktynininkai „pasivaišino“ smėlio dulkių „užkandžiais“ ir beveik iki dugno išsėmė, atrodo, beribį kantrybės rezervuarą, kurią lietuviškų laimikių pagalbą reikės sklidinai pripildyti vos tik pasiekus komandos stovyklavietę.

Vadovaudamiesi savo komandos dvasią atspindinčia mintimi „Mes pankai, mes mėgstame sunkius Dakarus“, „laputės“ savininkai, negalėdami palaikyti sportinio tempo, nepasidavė ir gynė savo žvėrį į priekį, „mėgaudamiesi“ atkarpu, nusėtų akmenimis sumažinto tempo terapijos sesija. Galiausiai, praleidę trasoje 3 valandas ir 55 minutes, 14:35 Lietuvos laiku ekipažas pasiekė aštuntojo greičio ruožo finišą, preliminariai 36-oje vietoje.

„Girdit tą gaudimą? Važiuom taip 60 kilometrų. Klykia, cypia mūsų aparatūra, net ausis skauda,“ – vos išlipęs iš automobilio sakė lenktynininkas Antanas Juknevičius.

## Dakaro maratonas įveiktas: Antanas Juknevičius pasiekė aštuntojo greičio ruožo finišą

„Na, šiandien mano diena. Vienoj vietoj taip užlėkėm. Padarėm tokią vieną klaidelę ir truputį ne ten nusukom“, – iš paskos sekė navigatoriaus Dariaus Vaičiulio žodžiai.

„Ne nuo to pradėjai, viskas gerai. Eina Darius jau į detales, juk visiems visko pasitaiko. Iš tikrųjų, tai mūsų čia šiandien galėjo ir nebūti, nes su tom problemom, su kuriom važiuom. Pas mus gale tik vienas ratas stabdė. Priekinis reduktorius labai kaito. Jis leidžia tepalus. Vakar su broliais jį aptvarkėm, bet iki galo visų problemų išspręsti nepavyko. Jis purškė tepalus ir tai mes pamatėme jau starte, dėl to teko važiuoti lengvu tempu. Galvojau, kad likus kokiam 50-čiai kilometrų jis mums paves, bet kažkaip atlaikė, nors temperatūra reduktoriaus buvo užkilusi nevaikiškai“, – įkandin jam pasakė Antanas Juknevičius, pasiekęs dvi sunkias dienas vainikuojantį maratono finišą.

„Vakar tvarkėmės iki 2:00 ryto. Visą laiką gulėjome tepaluose. Buvo užklupę krūvos reikalų. Reikėjo susitvarkyti patiems vamzdelį ir užsipilti priekinį reduktorių tepalais.

Vargom vargom, kol šviesos baigėsi,“ – bėrė lyg žirnius į sieną Darius Vaičiulis.

„Viskas gerai. Finišas pasiektas, o tu, Dariau, klaidą išpirkti laiko dar turėsi. Esame labai laimingi. Tikimės, kad mūsų mechanikai viską sutvarkys ir ryt jau pūsime normaliai“, – reziumuodamas dieną pridūrė Antanas Juknevičius.

KREDA komandos lyderis – Antanas Juknevičius yra labiausiai patyręs lietuvis lenktynininkas, 2021-iais, pradėjęs savo 12-ąjį Dakarą. Smėlynus ir dykumas laikantis savo stichija, Dakaro panku vadinamas lenktynininkas yra tris kartus pagerinęs Baltijos šalims priklausantį geriausią rezultatą automobilių kategorijoje. 2018-aisiais Antanas Juknevičius organizatorių oficialiai pripažintas Dakaro ralio Legendą.

